

1093.

Z Hroznové Lhoty



Zdá-lo se mně, zdá-lo, že sa od hor mra-čí, a to sa če-rna-jú šu-ha-jo-vi o-či.

Zdalo se mně, zdalo,  
že sa od hor mrači,  
a to sa černajú  
šohajovi oči.

Zdalo se mně, zdalo,  
že se od hor blyská,  
a červenajú sa  
šohajovi líčka.<sup>1)</sup>

<sup>1)</sup> Povídajó lidi,  
že v poli hořelo,

a to synečkovi  
líčka červenajó.

1094. *Jiné čtení a pění*

p. C. Lelek



Zda-lo se mi, zda-lo, že v poli ho-ra-lo, a to mo-ji nej-mi-lej-ší líčko za-kvi-ta-lo.

Zdalo se mi, zdalo,  
že v poli horalo,  
a to moji najmilejší  
líčko zakvitalo.

Něbylo to líčko,  
byly to hřebičky,

zapřahaj, mily Janičku,  
ty brane koničky.

Kerak jich zapřahať,  
dy se mi motaju,  
tebe, prošvarna dzěvucho,  
lude omuvaju.

Něch tam lude mluvju,  
ščekaju jako psi,  
dyť mi oni něomluvju  
moji počtivosci.

1095.

Od Břeclavi



Ho-ra-uo, ho-ra-uo od kon-ca dol-ní-ho, aj, od kon-ca dol-ní-ho.

Horauo, horauo  
od konca dolního,  
aj, od konca dolního.

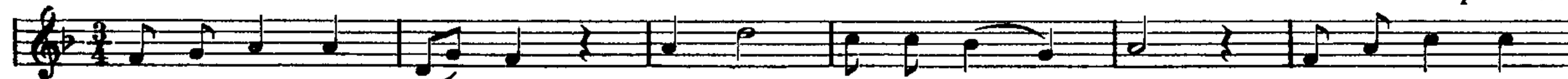
Až sa dohorauo  
[: do srdečka mého. :]

Nebyua to žára,  
žára ohníčková,  
než to byua žára,  
žára šohajkova.

## 590. CESTA NEZNÁMÁ

1096.

Od Příbora ze Sklenova. Zp. II. 245



Ze-le-ne sem se-la, ze-le-ne mi ze-šlo, ža-den člo-věk



ně-vi, po kem je mi te-skno, po kem je mi te-skno.

Zelene sem sela,  
zelene mi zešlo.  
Žaden člověk něvi,  
[: po kem je mi teskno. :]

Teskno je mi, teskno  
bez meho mileho,

že něvim cestečky  
do krajiny jeho.

Dybych ja věděla  
cestečku k milemu,  
poslala bych ja tam  
pisemečko k němu.<sup>1)</sup>

Ach, vim ja cestečku,  
ale že je bludna,  
nědošla by ja tam  
do třetího tydňa.

Do tydňa třetího,  
do dňa devateho,